
NIEWPRAWIONY (2) *part praet pass pf*

D pl niewprawiónym (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Który się jeszcze nie wprawił, nie nauczył czegoś lub nie przyzwyczał do czegoś (2) :

niewprawiony w co (1): dawaią iéy [wody] od kwart pułtorá/ áż do cztérech/ ínaś czáfem y wiécý: to íeft/ kielífzków dwádźieściá/ íákich cztéry w kwartę/ ludziam níkałká w pićie nie wpráwiónym *Oczko 19v.*

a. *W funkcji rzeczownika (1) :*

Szereg: »prosty albo niewprawiony« (1): táyemne obrzędý boże duchownymi nye widomými znáymoścyámi bédźyefz tćíł/ á nye poruśfóne záchowafz/ níkakýe ich póspólicýe próftým álbo nye wpráwyoným nyepodawáýac. *KromRozm II i.*

Synonim: a. prosty.

Cf NIEWPRAWNY, WPRAWIONY